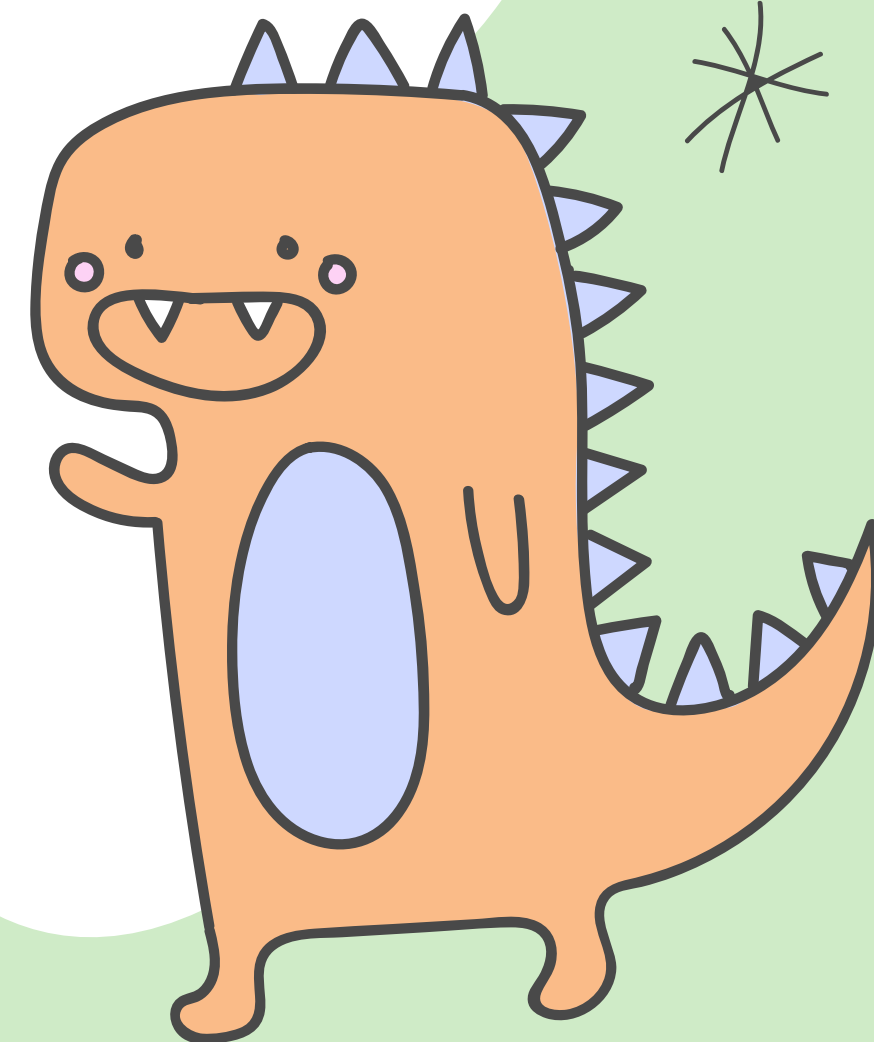
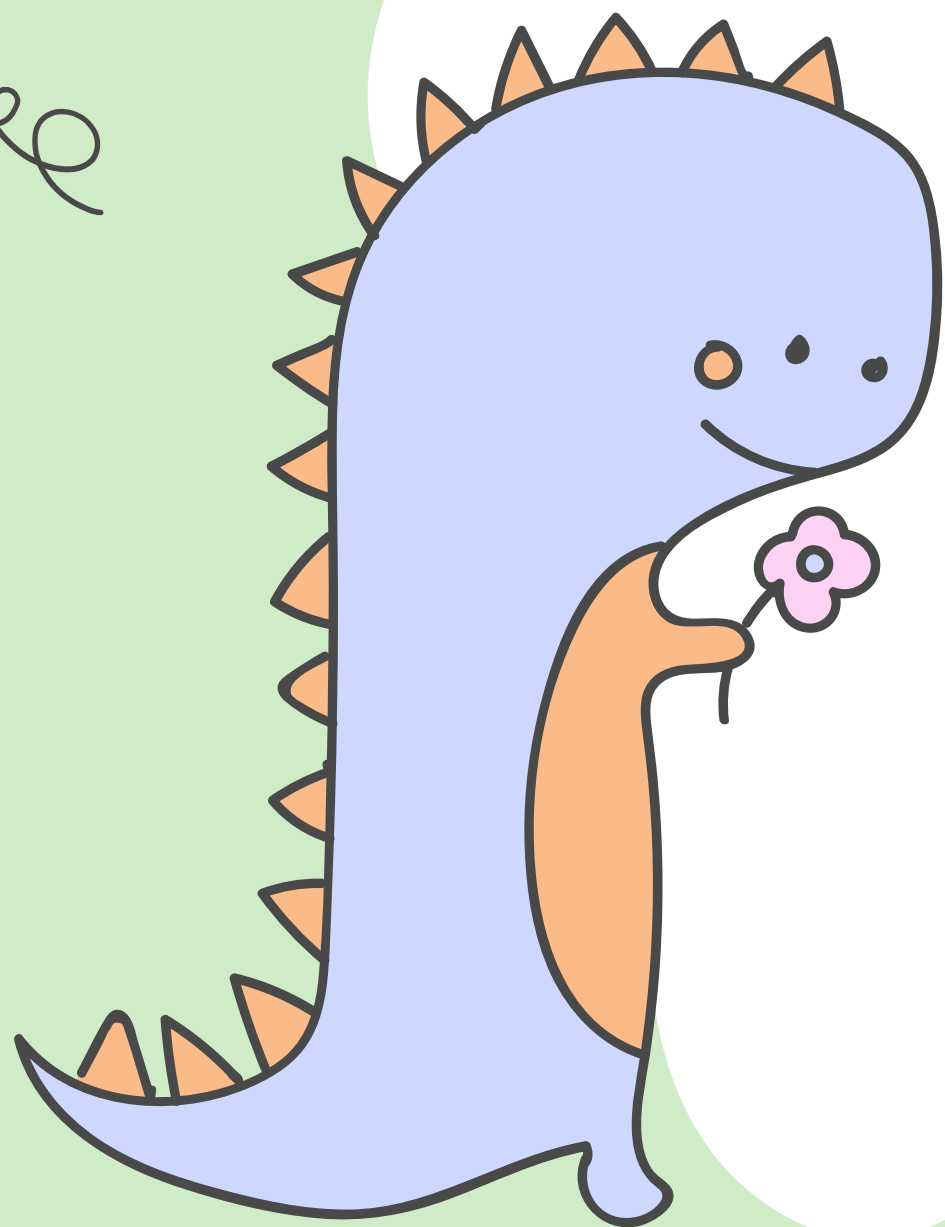
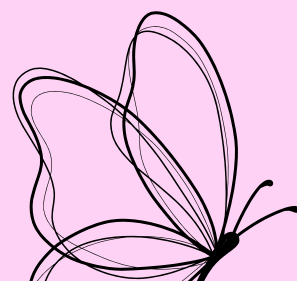
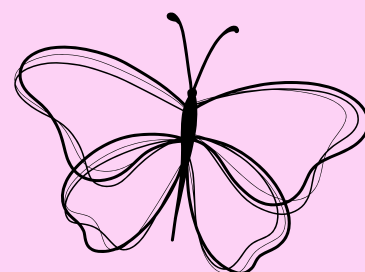
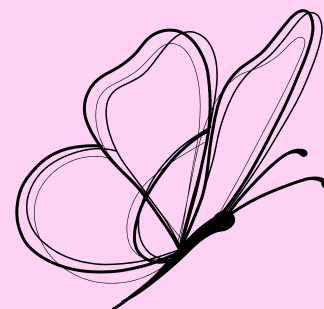
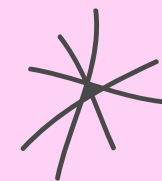

Bezpieczeństwo fizyczne dzieci w przedszkolu.

Opracowanie: mgr Marzena
Nowakowska

Potrzeba bezpieczeństwa i miłości to
elementarne potrzeby człowieka, od
których zależy jego dalszy rozwój.
Zapewnienie bezpieczeństwa, miłości i
zdrowia dzieciom jest podstawowym
zadaniem ludzi dorosłych.

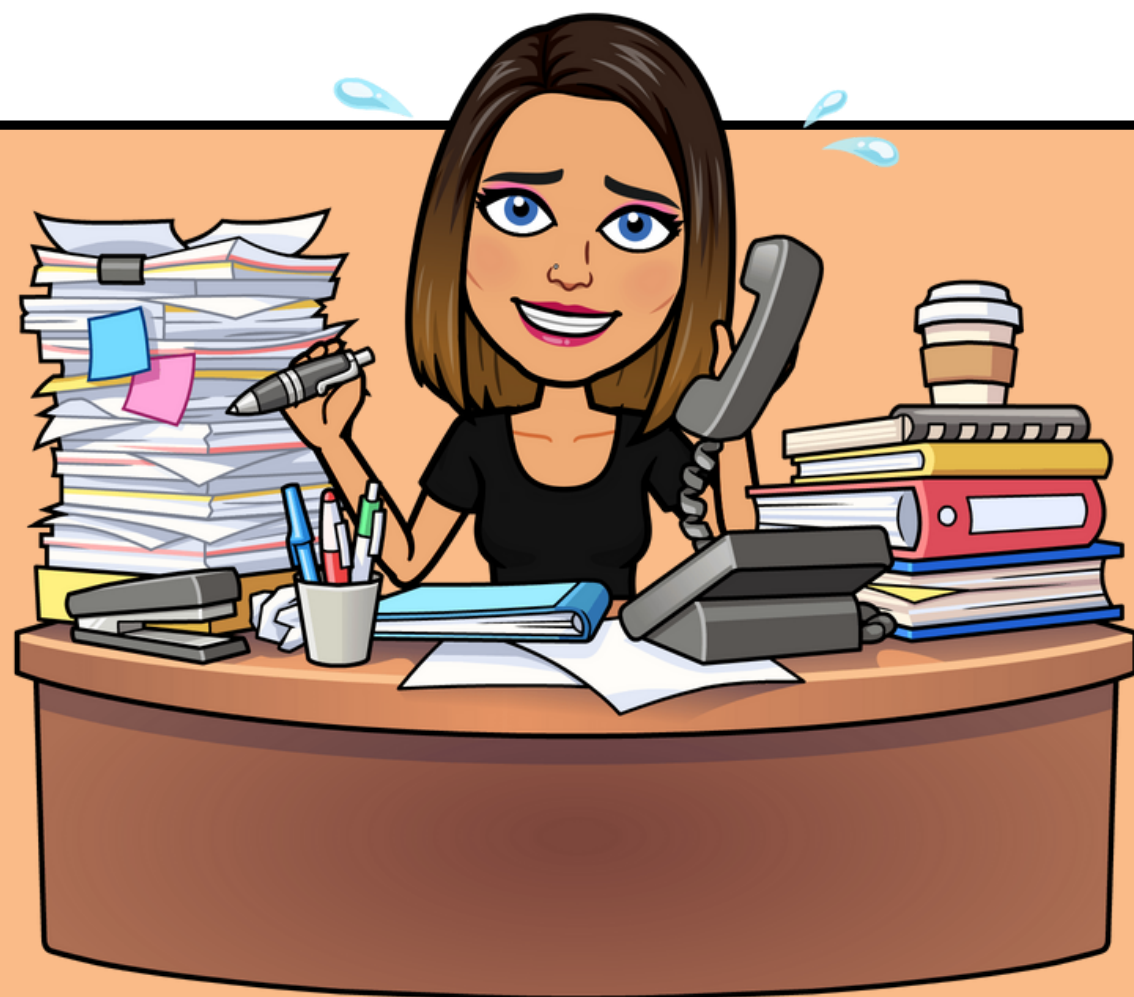

Małe dzieci są szczególnie narażone na sytuacje zagrażające, ponieważ charakteryzuje je brak przewidywania skutków podejmowanych działań, silna koncentracja na zachowaniu: „tu i teraz”, słaba kontrola własnych emocji oraz nieumiejętność radzenia sobie z różnego rodzaju problemami. Dzieci potrzebują dla swego prawidłowego funkcjonowania odpowiedzialnej osoby dorosłej, zapewniającej im poczucie bezpieczeństwa, będącej przewodnikiem w otaczającym świecie.

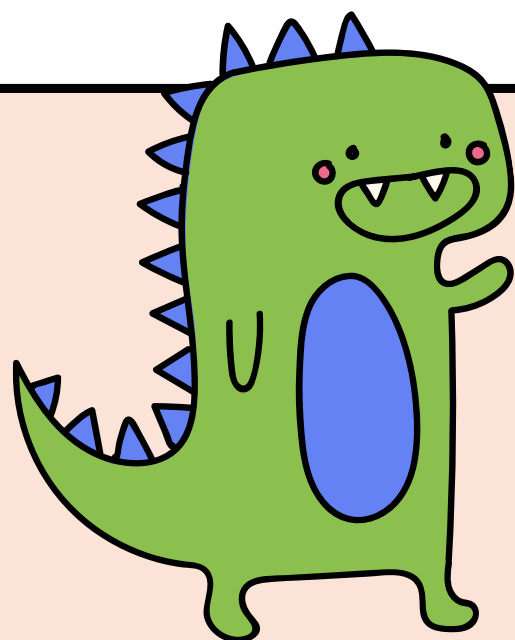
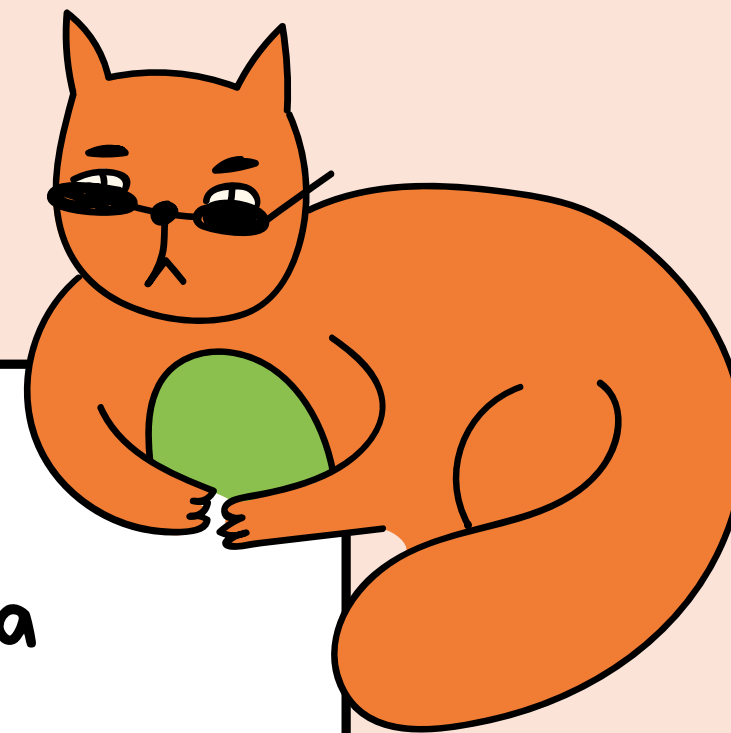
Zapewnienie poczucia bezpieczeństwa i dbałość o zdrowie dziecka to najważniejsze zadania przedszkola. Ich wykonanie spoczywa głównie na nauczycielach, ale rolą dyrektora jest zapewnienie bezpiecznych warunków edukacji, w tym w szczególności nieustanne sprawdzanie stosowania określonych procedur bezpieczeństwa.

Akty prawne regulujące bezpieczeństwo dzieci w przedszkolu

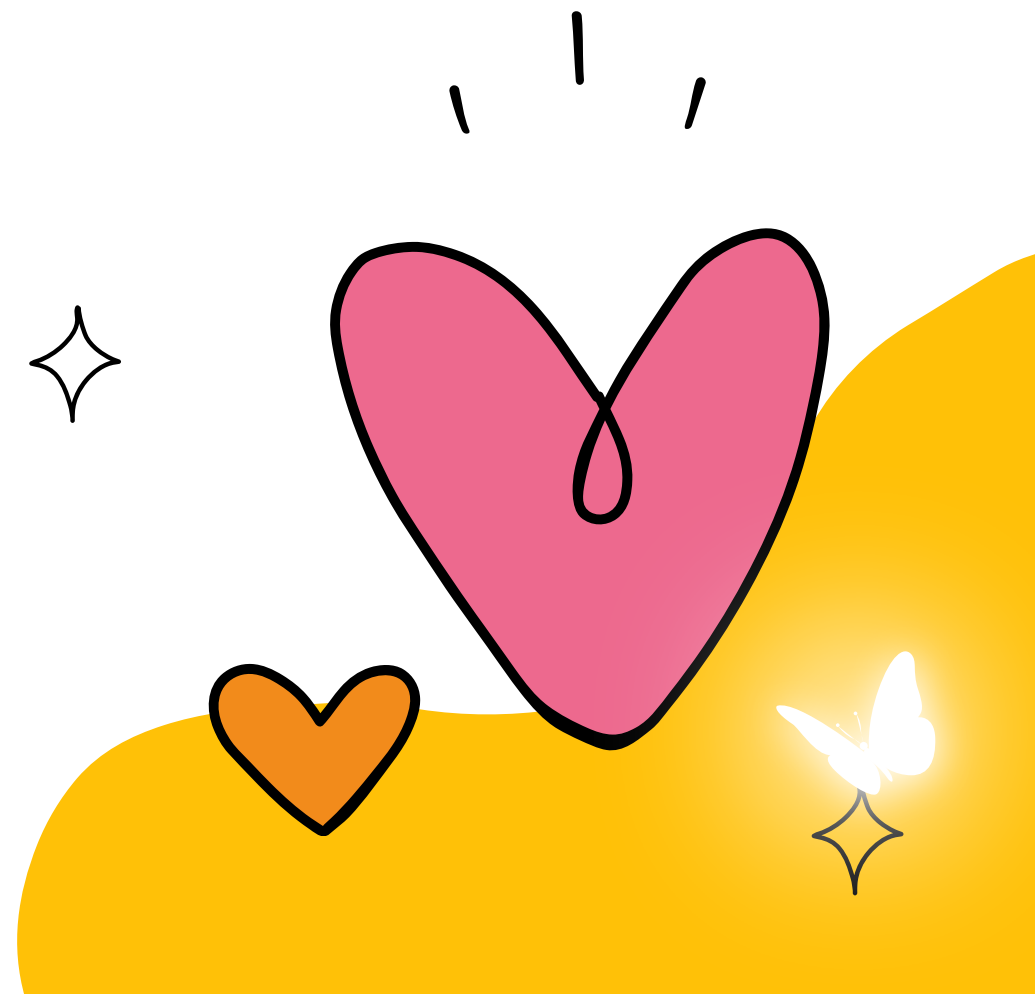
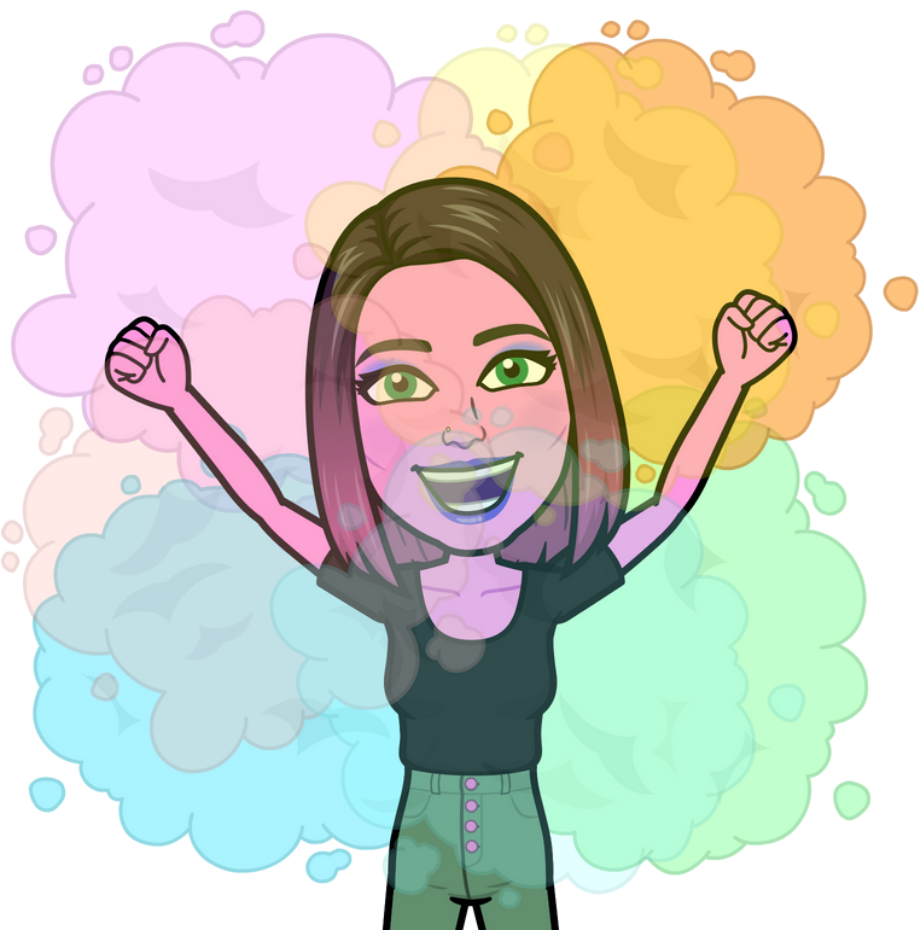

- 1 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.
- 2 Ustawa z 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 59 ze zm.),
- 3 KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ z dnia 2 kwietnia 1997 Tekst Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszono w Dz. U. 1997, NR 78 poz. 483 – art. 72.
- 4 Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526) – art.3.
- 5 Wewnętrzne dokumenty przedszkola – procedury i regulaminy. Statut przedszkola.

Środowisko przedszkolne powinno być tak ukształtowane, aby nie zagrażało zdrowiu i życiu dziecka bowiem przedszkole to instytucja wychowawcza, a zarazem opiekuńcza. Tak zabawy i zajęcia, jak i organizację dnia w przedszkolu należy rozpatrywać pod kątem bezpieczeństwa dziecka, zapewnienia mu higienicznych warunków środowiskowych oraz stosowania zasad higieny psychicznej.

✧
W czasie ✧ zajęć praktycznych i technicznych, kiedy to dzieci manipulują prostymi narzędziami pracy i operują różnymi materiałami i tworzywami należy pamiętać o zapewnieniu im całkowitego bezpieczeństwa. Zajęcia te muszą odbywać się pod stałym nadzorem nauczyciela. Szczególna ostrożność wskazana jest w początkowym okresie wdrazania dzieci do posługiwania się materiałami pomocniczymi ✧ i prostymi narzędziami.

Zakres odpowiedzialności poszczególnych osób biorących udział w zapewnieniu dzieciom bezpieczeństwa

Rodzice (opiekunowie prawni)

przyprowadzają do przedszkola dziecko o określonej godzinie, pozostawiają je pod opieką nauczyciela oraz odbierają w ustalonym czasie.

Nauczyciele

muszą mieć świadomość swojej odpowiedzialności za życie i zdrowie powierzonych opiece dzieci. Troska o pełne bezpieczeństwo wychowanków powinna być priorytetem wszelkich ich działań.

Pracownicy obsługi

ponoszą współodpowiedzialność za bezpieczny pobyt dziecka w przedszkolu, zwracają uwagę na bezkonfliktową i bezpieczną zabawę dzieci oraz ich zgodne korzystanie ze wspólnych zabawek, odpowiadają za stan zabawek, którymi bawią się dzieci i sprzętu w sali zabaw.

Dyrektor

jest zobowiązany do zapewnienia dzieciom i pracownikom pełnego poczucia bezpieczeństwa zarówno pod względem fizycznym, jak i psychicznym.

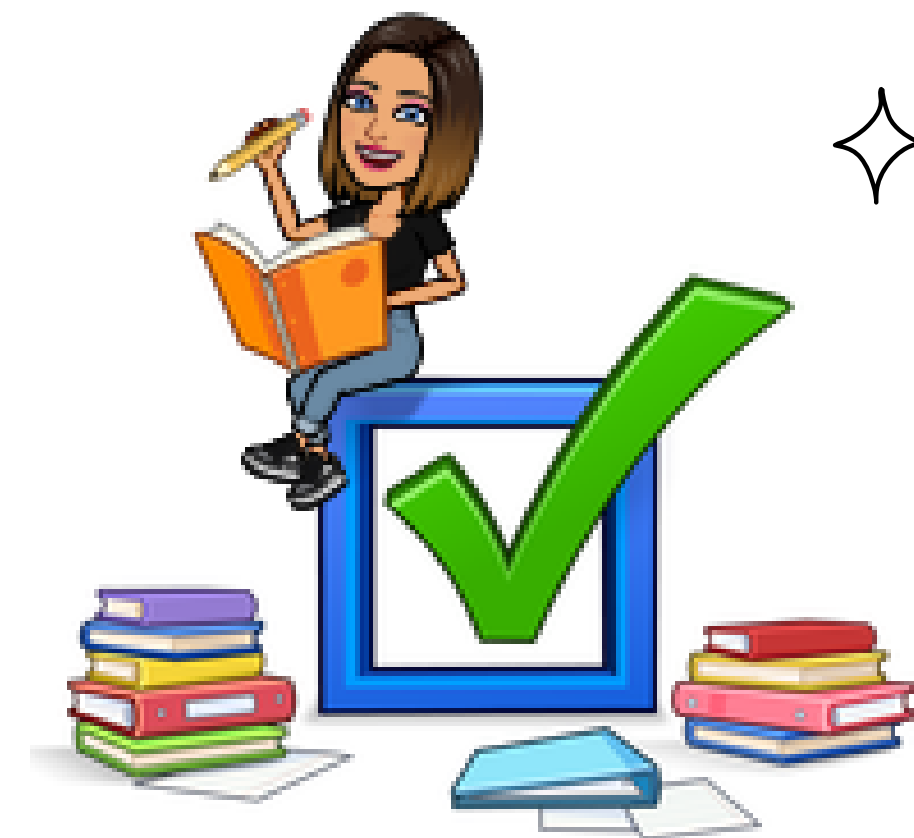
Mówiąc szerzej:

Dyrektor – zapewnia bezpieczne i higieniczne warunki pobytu w przedszkolu, a także bezpieczne i higieniczne warunki uczestnictwa w zajęciach organizowanych przez przedszkole poza budynkiem przedszkola; kontroluje przedszkole pod kątem zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków; odpowiada za stan bezpieczeństwa budynku: czuwa nad systematycznością przeglądów technicznych budynku i sprzętu odpowiada za organizację i jakość pracy pracowników; opracowuje procedury i instrukcje związane z zapewnieniem bezpieczeństwa dzieciom.

Nauczyciele – są zobowiązani do nadzoru nad dziećmi przebywającymi w przedszkolu oraz do rzetelnego realizowania zadań związanych z powierzonym stanowiskiem; zapewniają opiekę, wychowanie i uczenie się w atmosferze bezpieczeństwa; upowszechniają wśród dzieci wiedzę o bezpieczeństwie oraz kształtują właściwe postawy wobec zdrowia, zagrożeń i sytuacji nadzwyczajnych; są zobowiązani do eliminowania zagrożeń wpływających na bezpieczeństwo dzieci, przestrzegania przepisów prawa ogólnego i wewnętrznego. Natychmiastowego reagowania w przypadku zagrożenia zdrowia i bezpieczeństwa dzieci.

Inni pracownicy przedszkola – są zobowiązani do rzetelnego realizowania zadań związanych z powierzonym stanowiskiem oraz z funkcją opiekuńczą i wychowawczą przedszkola; pomagają nauczycielom w codziennej pracy wychowawczej, dydaktycznej i opiekuńczej; są zobowiązani do natychmiastowego reagowania i eliminowania zagrożeń mogących wpłynąć na stan zdrowia i bezpieczeństwo dzieci. przestrzegają przepisów prawa ogólnego i wewnętrznego.

Rodzice – w trosce o bezpieczeństwo własnego dziecka, powinni znać procedury zapewnienia bezpieczeństwa obowiązujące w przedszkolu; w tym zakresie powinni także współpracować z dyrektorem, wychowawcami swojego dziecka oraz innymi pracownikami przedszkola.

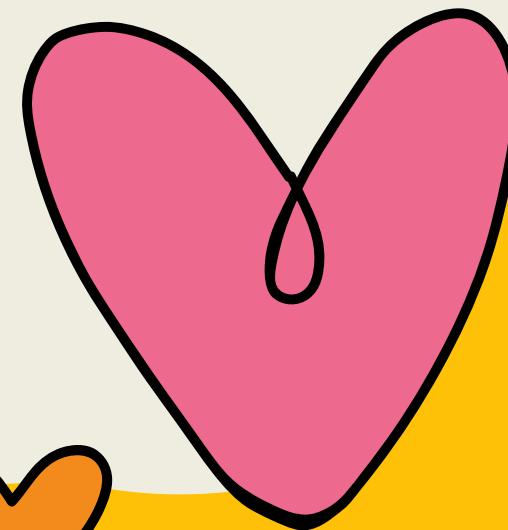
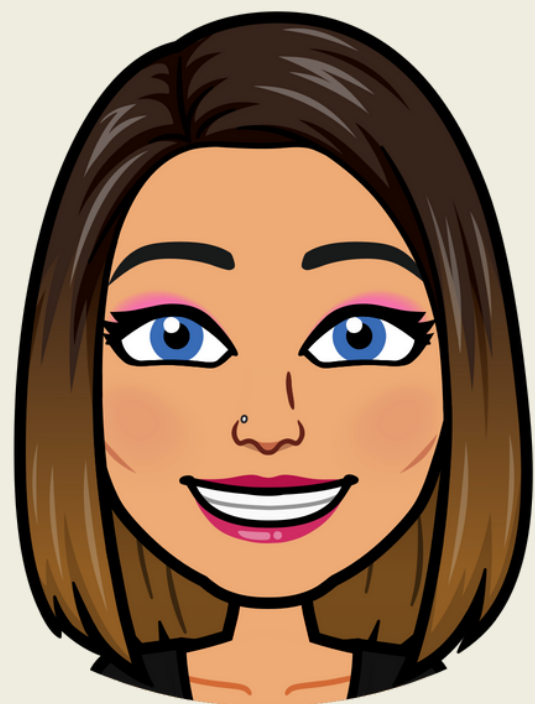

Okres przedszkolny ma bardzo duży wpływ na kształtowanie się osobowości dziecka. Dlatego też nauczyciele wspólnie z opiekunami swoich wychowanków już od pierwszych dni pobytu dziecka w przedszkolu powinni dążyć do wszechstronnego rozwoju jego osobowości. Najlepszymi sprzymierzeńcami w osiągnięciu zamierzonego celu są przede wszystkim zasady i normy wpajane dzieciom każdego dnia i konsekwentnie przestrzegane zarówno przez pracowników przedszkola jak i poszczególnych członków rodzin dzieci.

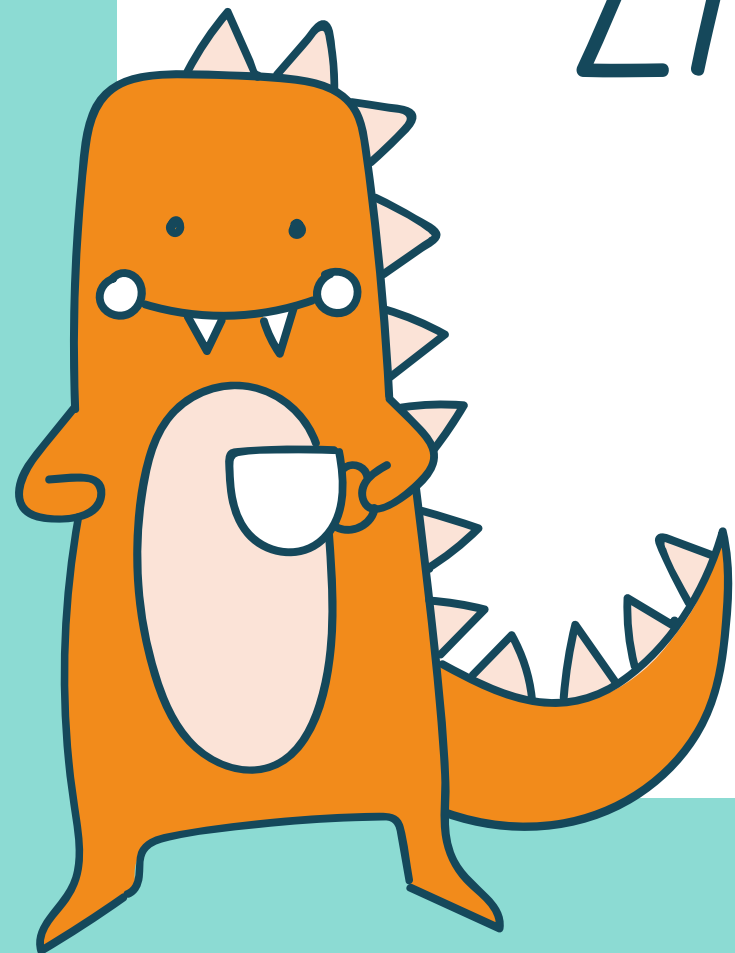
Wychowanie dzieci w wieku przedszkolnym w zakresie dbałości o własne bezpieczeństwo koncentruje się zwykle wokół kształtowania u dzieci umiejętności bezpiecznego poruszania się po drogach, uświadamienia im niebezpieczeństw, zabaw w źle wybranym miejscu, bądź też zabaw niebezpiecznymi i nie przeznaczonymi do zabaw przedmiotami, a także ostrożnego zachowania wobec obcych osób i zwierząt.

Wychowanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa nie powinno jednak kształtować u dzieci nieufnej postawy ✨ wobec dorosłych. Pozostawiając dziecku możliwie dużo swobody, powinno się jak najwcześniej ✨ uświadomić mu różne zagrożenia, które mogą wystąpić w jego najbliższym otoczeniu. To nie tylko wdrażanie go do przestrzegania zakazów i nakazów, ale przyzwyczajanie do „pewnych” ograniczeń jego wolności. Ważne jest też poznawanie przez dziecko sposobów radzenia sobie w sytuacjach trudnych, niebezpiecznych oraz zapobieganie ich powstawaniu. Celem wychowania przedszkolnego jest wspomaganie i ukierunkowywanie rozwoju dziecka zgodnie z jego wrodzonym potencjałem i z jego możliwościami rozwojowymi w relacjach ze środowiskiem ✨ społeczno-kulturowym i przyrodniczym.

ZASADY EDUKACJI W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA

Edukacja w
zakresie
bezpieczeństwa
powinna:

1. Być procesem ciągłym, systematycznym i kompleksowym;
2. Kształtować postawy i nawyki z zachowaniem określonych proporcji wiedzy i działania;
3. Zapewnić dzieciom bezpośredni kontakt z obiektami i zjawiskami omawianego środowiska;
4. Rozwijać u dzieci wrażliwość na niebezpieczeństwo, szczególnie w najbliższym otoczeniu.
5. Analizować problemy za pomocą różnorodnych środków dydaktycznych, podkreślając znaczenie zajęć praktycznych i własnych doświadczeń;

Edukacja w zakresie bezpieczeństwa

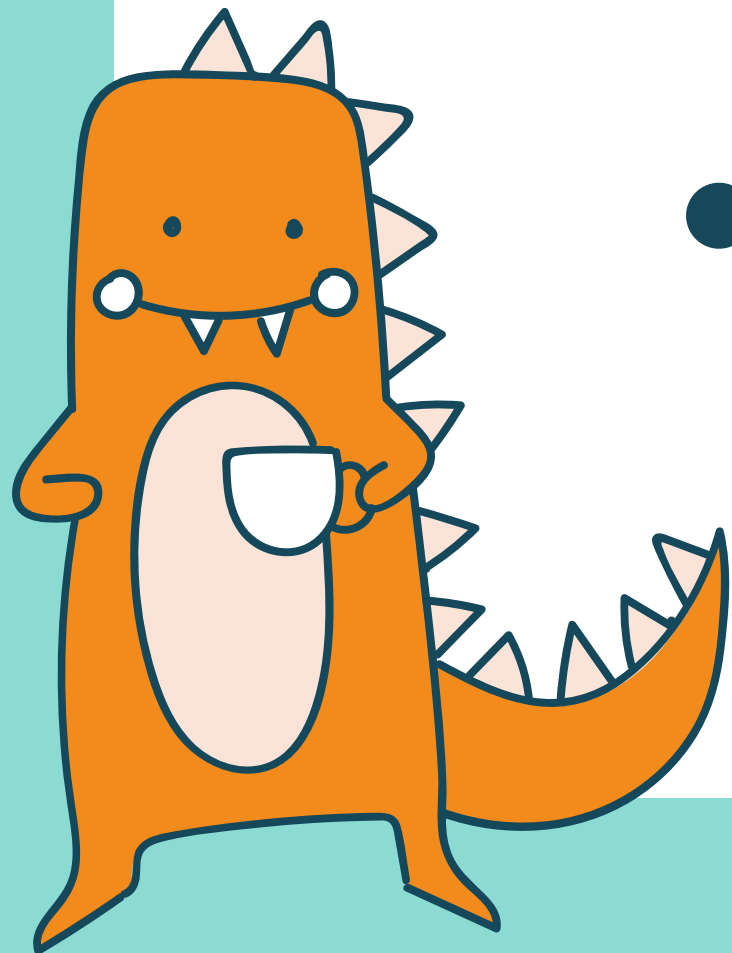
Nauczyciel w czasie zajęć wychowawczo-dydaktycznych powinien poprzez stosowanie różnych metod i form pracy stwarzać dzieciom okazję do utrwalania treści związanych z bezpieczeństwem zarówno na terenie przedszkola jak i poza nim. Dzięki pogadankom, pokazom, scenkom sytuacyjnym czy też przykładom z życia nauczyciel ma możliwość uświadomienia dzieciom grożących im niebezpieczeństw, zapoznania ich ze sposobami unikania zagrożeń, a przede wszystkim z umiejętnością radzenia sobie w niebezpiecznych sytuacjach.

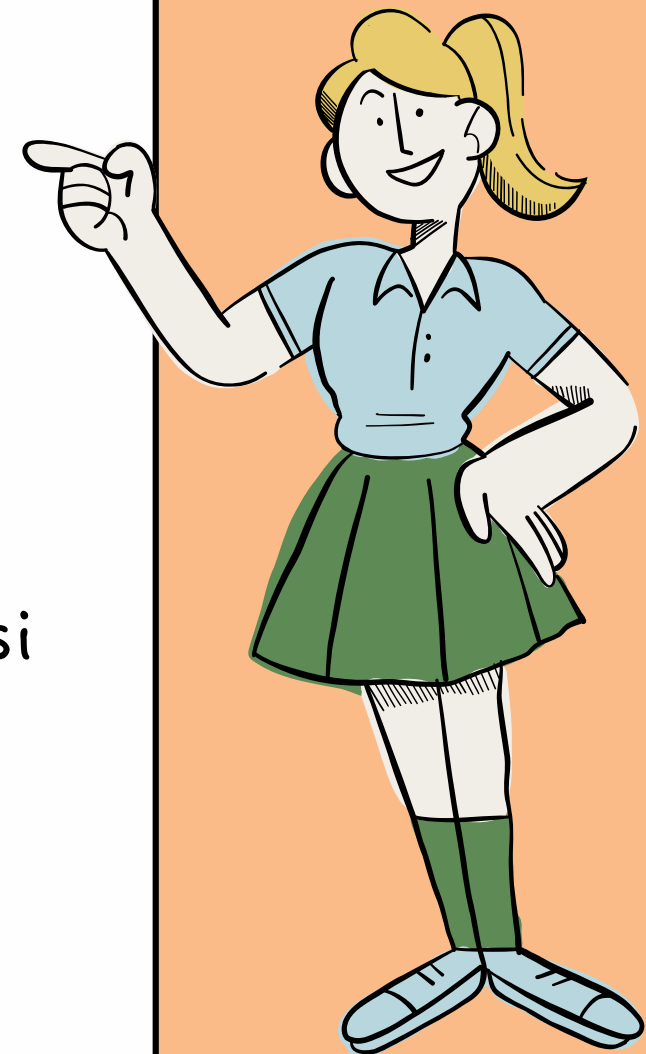
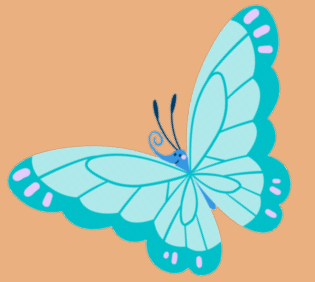
* W JAKI SPOSÓB POWINIEN „DZIAŁAĆ” ★
* NAUCZYCIEL ŻEBY ZAPEWNIĆ DZIECIOM ✨

BEZPIECZEŃSTWO?

• WYBRANE PRZYKŁADY

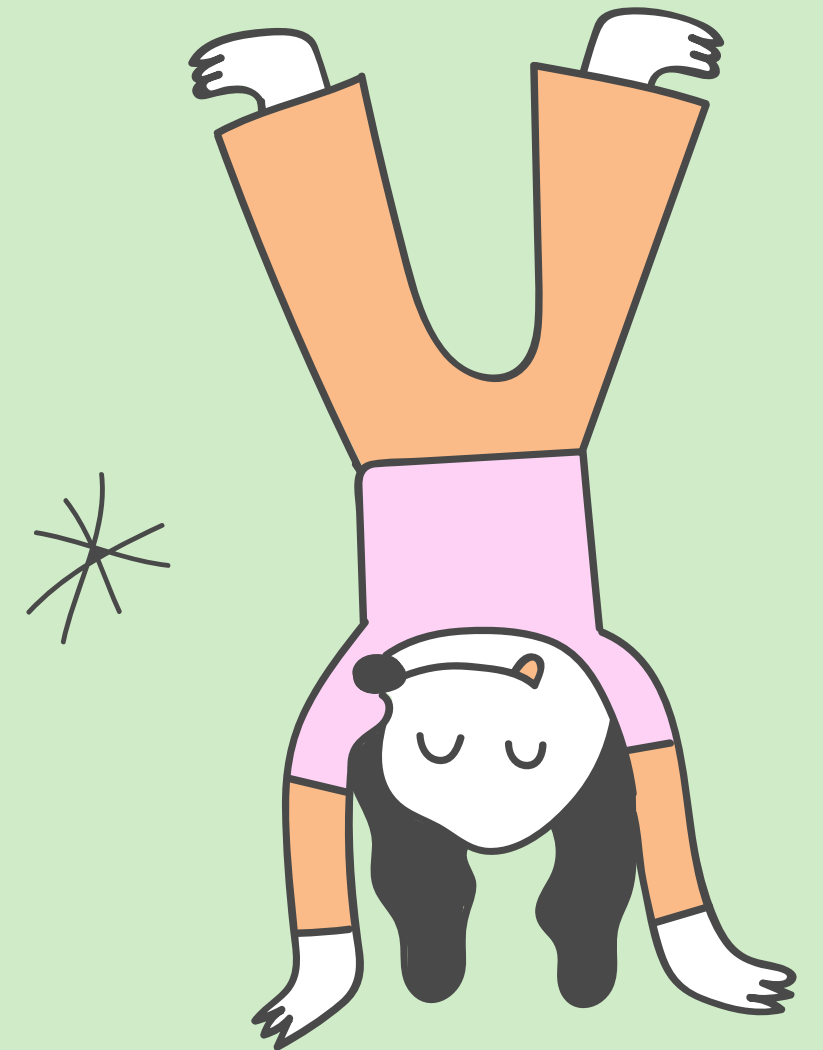
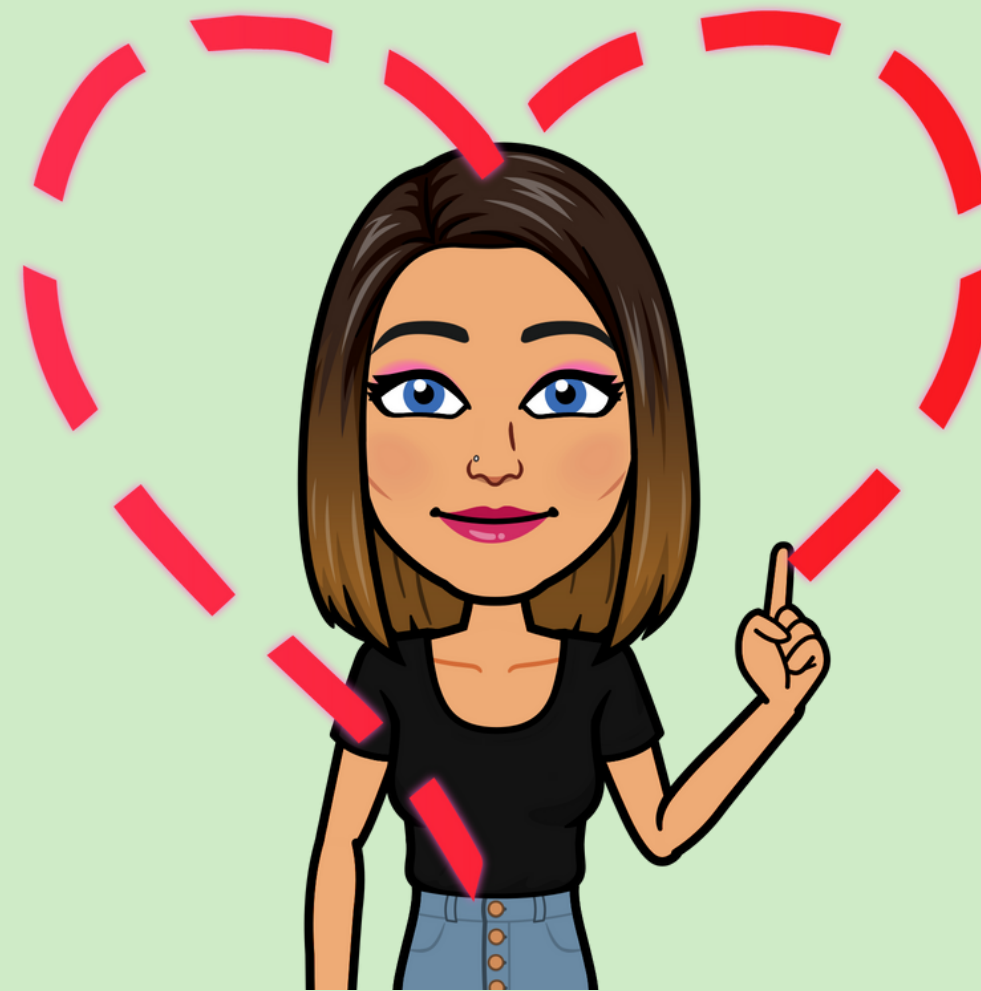

- Nauczyciel musi być obecny przy rozchodzeniu się dzieci do czasu, gdy wszystkie dzieci zostaną odebrane przez rodziców.
- Nauczycielowi nie wolno podczas pracy z dziećmi ani na chwilę zostawić grupy samej. Gdy nauczyciel musi wyjść grupą powinna się zająć osoba z personelu przedszkola.
- Podczas zabaw dowolnych w sali nauczyciel oraz personel pomocniczy zwraca uwagę na bezkonfliktową i bezpieczną zabawę dzieci, ich zgodne korzystanie ze wspólnych zabawek.
- Nauczyciele obserwują dzieci podczas zabaw, kierują zabawą lub ją inspirują, ewentualnie ingerują w konflikty między dziećmi, jeśli te nie są w stanie same ich rozwiązać. W czasie zabaw dowolnych nauczyciel zwraca przede wszystkim uwagę na bezpieczeństwo dzieci.
- Nauczyciel ustala wspólnie z dziećmi zasady i normy obowiązujące w grupie, systematycznie wdraża dzieci do bezkonfliktowej zabawy, do przestrzegania zasad zgodnego współżycia z rówieśnikami, uczestniczy w zabawach dzieci. Zapoznaje dzieci i ich rodziców z systemem kar i nagród obowiązujących w danej grupie.
- Podczas zajęć obowiązkowych zawsze należy przemyśleć organizacyjnie zajęcia, tok ćwiczeń ruchowych i przebieg zabawy pod kątem bezpieczeństwa dzieci. Nauczyciel musi przewidywać ewentualne zagrożenia i im przeciwdziałać.
- Nauczycielowi nie wolno pozostawić dzieci w grupie bez opieki, gdy nie ma jeszcze zmiennika.

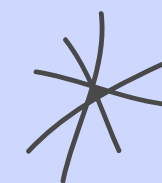
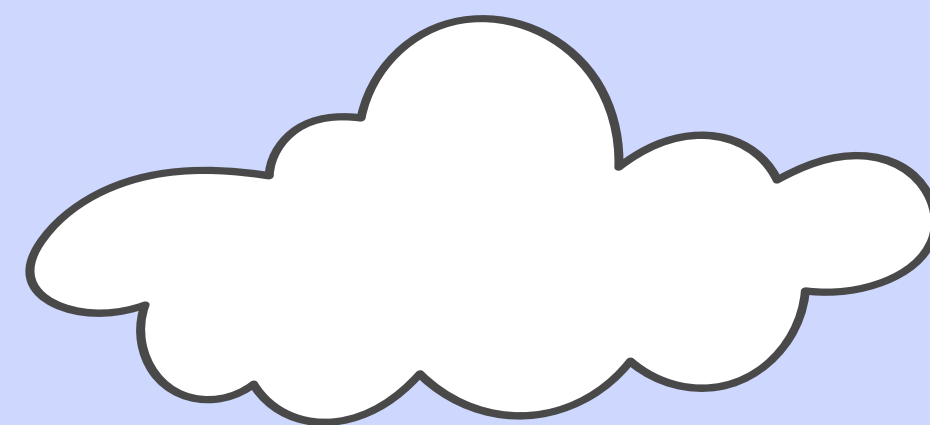
GŁOS DZIECKA

Nawet jeśli inni tego nie rozumieją.

Nauczycielu, rodzicu:

Podaruj mi plan działania

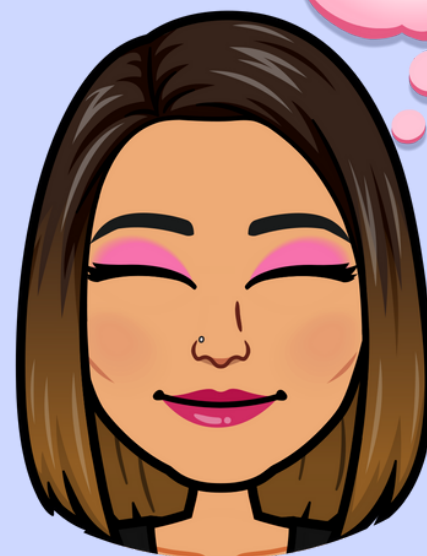

Poczucie bezpieczeństwa jest subiektywnym przekonaniem człowieka o posiadaniu odpowiednich zasobów do wykonywania konkretnych działań. Plan dnia jest niezmiernie istotną oznaką dbania o poczucie bezpieczeństwa przedszkolaków. W tym wieku dzieci czują ogromną potrzebę przewidywalności i jasności. Ze świadomością, jakie aktywności następują po sobie, łatwiej jest im dysponować swoimi zasobami i przygotować się na to, co je czeka.

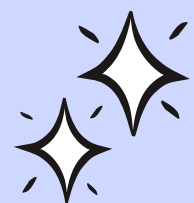
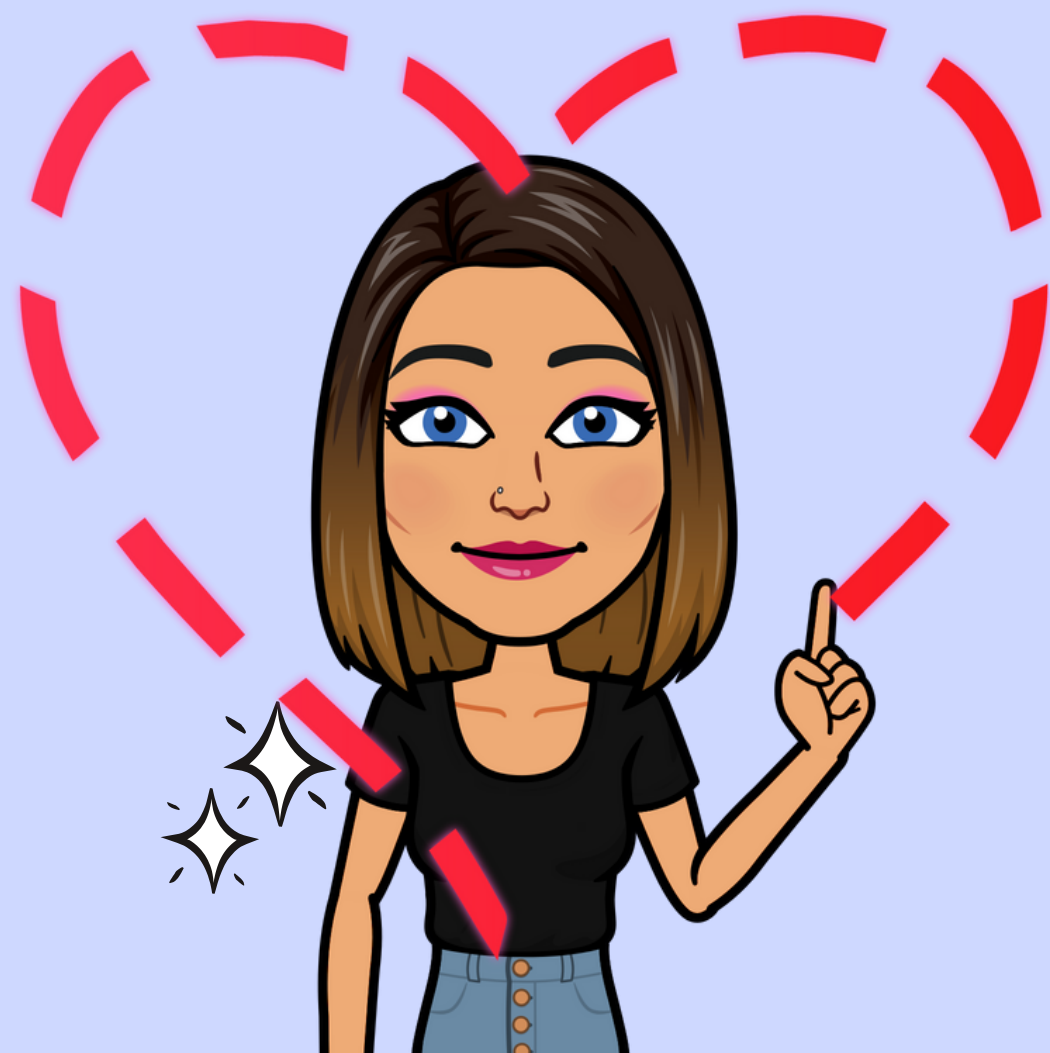
Bądź na mnie uważny

Plan dnia jest ważny, ale zanim dzień w przedszkolu na dobre się rozpocznie, warto zadbać o zaspokojenie podstawowych potrzeb fizjologicznych dziecka. Będzie ono w pełni zasobów dopiero, gdy będzie odpowiednio wyspane, najedzone oraz zrelaksowane.

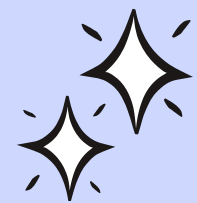
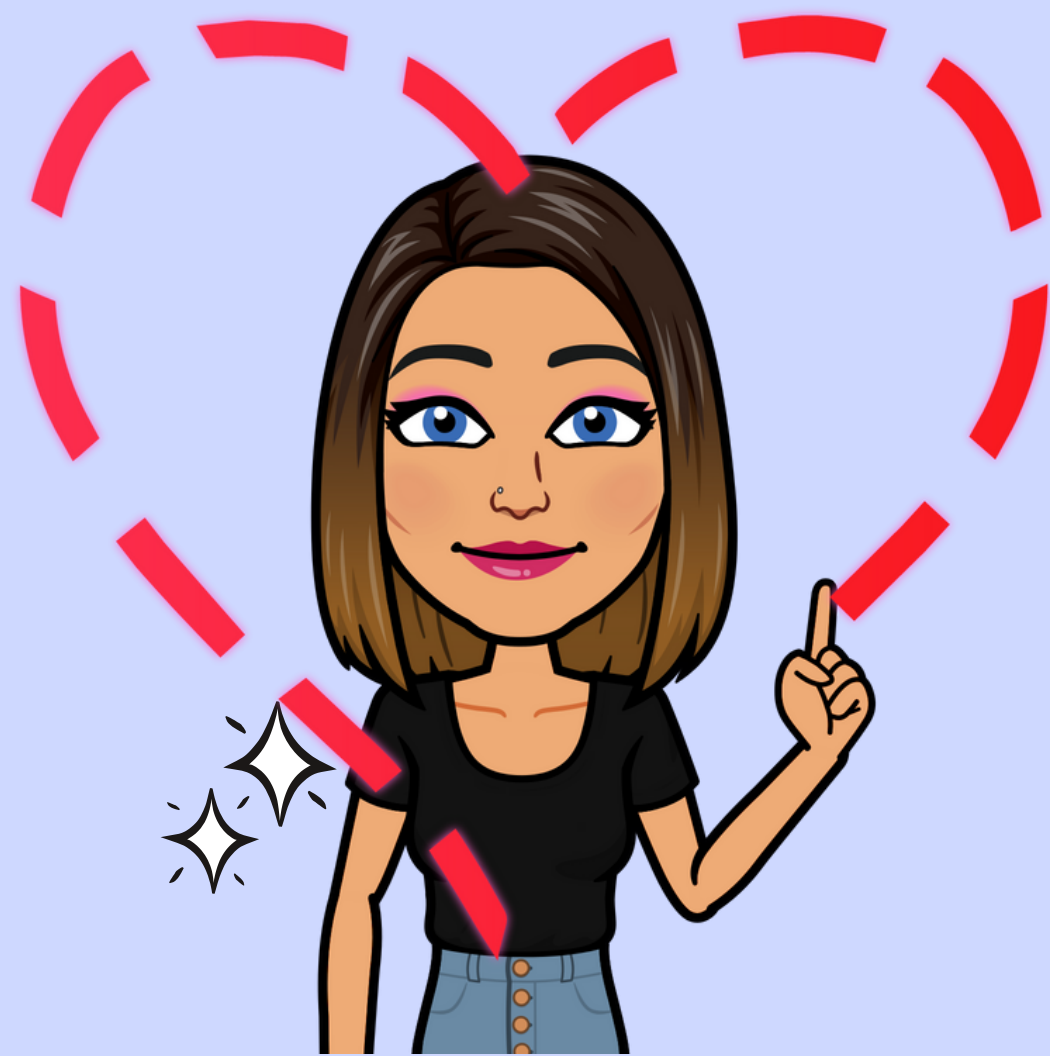

Bądź dla mnie wsparciem

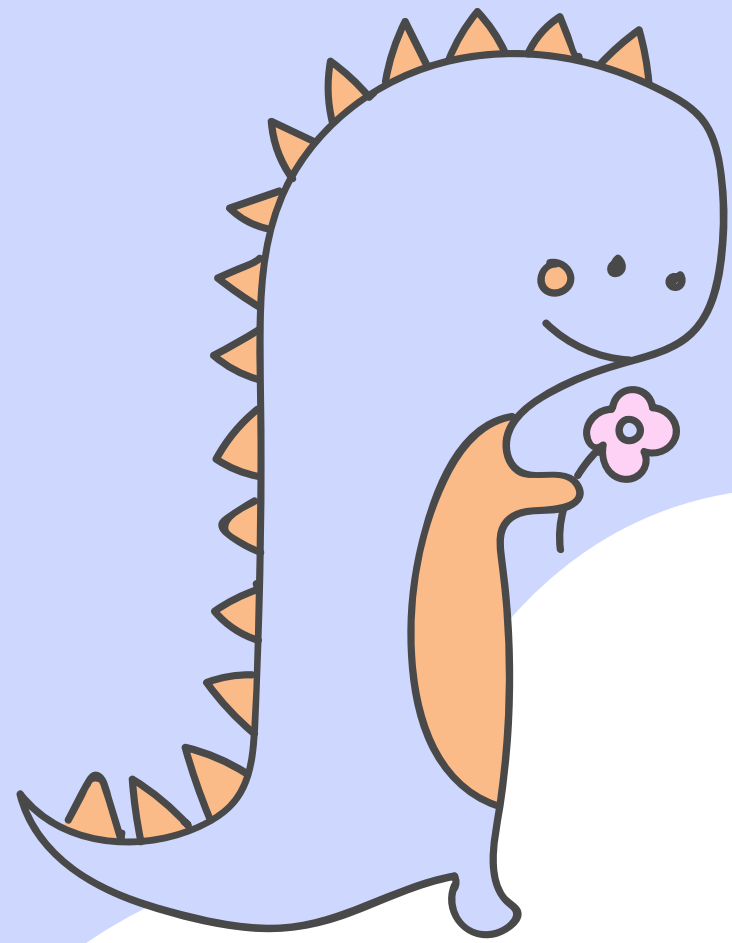
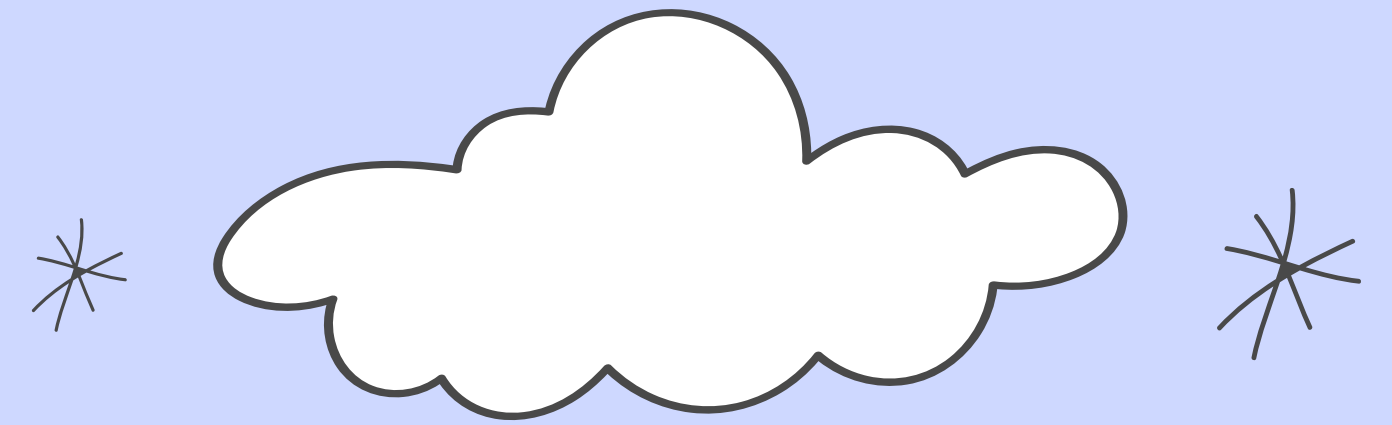
Relacja między nauczycielem a dzieckiem jest fundamentem poczucia bezpieczeństwa w przestrzeni przedszkola. Uważny i dostępny dorosły będzie starał się dostrzec emocje, potrzeby i granice swojego wychowanka. A przedszkolak, który czuje się komfortowo i dobrze w towarzystwie nauczyciela, chętniej będzie prosił o pomoc w trudnych momentach. Badania dowodzą, że dzieci chętniej uczą się od nauczycieli, których lubią.

Bądź w tym trudzie blisko mnie

Powszechnie znany jest fakt, że dotyk i bliskość wspierają budowanie więzi, szczególnie między rodzicami i dzieckiem. Już w okresie niemowlęctwa u człowieka wyróżnia się potrzeba fizycznej bliskości. U dzieci w wieku przedszkolnym wciąż jest ona niezmiernie ważna. Podczas przytulania w organizmie wytwarza się oksytocyna, która naturalnie obniża stres, napięcie i lęk. Potocznie nazywana jest hormonem miłości i przywiązania, gdyż potrzebna jest do budowania bliskich relacji interpersonalnych.

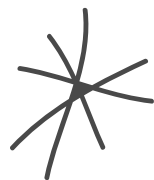
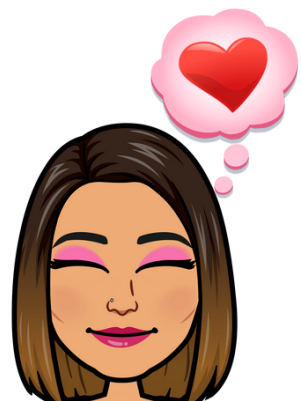
Podaruj mi zasady

Ostatnią, ale nie mniej ważną kwestią w codziennym wspieraniu poczucia bezpieczeństwa dzieci, jest wprowadzenie ram dotyczących zasad. Określenie jasnych zasad funkcjonowania w domu i w placówce może być postrzegane jako ograniczenie tej wolności czy swobody. Te normy są jednak dzieciom szczególnie potrzebne. Wbrew pozorom, właśnie dzięki nim dziecko może czuć się bezpiecznie. Wie, jakie wzorce zachowania należy przyjąć, by dbać o swoje potrzeby, ale jednocześnie nie krzywdzić przy tym innych. Dziecko szybciej poczuje się bezpiecznie przy dorosłym, który wyznaje uniwersalne, stałe zasady.

Bezpieczeństwo i zdrowie są pewnego rodzaju fundamentem dającym stabilizację człowiekowi na przyszłość, stanowią korzenie będące podstawą dalszego życia. Jeśli już od najwcześniejszych lat najbliższa rodzina dziecka i przedszkole a później szkoła zakorzenia w jego umyśle właściwe odruchy, nawyki, wiadomości i umiejętności, to z całą pewnością będą to trwałe podwaliny, z których ten młody człowiek przez resztę życia będzie czerpał wiadomości niczym drzewo, które o ile w młodości zostanie dobrze zakorzenione i jest mocno osadzone, to jest w stanie przetrwać wiele dziesiątków lat nawet w niekorzystnych warunkach, czerpiąc siły witalne z ziemi. Tak samo dziecko przez kolejne lata swojego życia będzie nieustannie wracać do tych wiadomości, które najmocniej zostały w nim zakorzenione, jednocześnie opierając na tym swoje życie niczym pień, który mając poczucie bezpieczeństwa, zdrowie, siły witalne i sprzyjające środowisko wokół, urośnie w siłę.

Dziękuję!